

ROMANIA
TRIBUNALUL BUCURESTI SECTIA A VIII A
CONFLICTE DE MUNCA ŞI ASIGURARI SOCIALE,
SENTINTA CIVILA NR. 9514

Sedinta publica de la 31.10.2011

Tribunalul compus din :

PRESEDINTE- DRAGU MIHAELA
ASISTENT JUDICIAR-TALOI ELENA MARIA
ASISTENT JUDICIAR- ANGELICA STAN
GREFIER-LASCU MIHAELA

Pe rol soluționarea acțiunii civile privind pe reclamanta Federatia Nationala Sindicala Alma Mater in calitate de reprezentant al reclamantilor ce au calitatea de membrii de sindicat, in contradictoriu cu paratii Ministerul Educației,Cercetării Şi Inovării si Universitatea Politehnica din Bucuresti, avand ca obiect drepturi banesti.

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc in sedinta publica din data de 24.10.2011 fiind consemnate în incheierea de la acea data, care face parte integranta din prezenta sentinta, cand tribunalul avand nevoie de timp pentru a delibera si pentru a da posibilitatea partilor sa depuna note scrise a amanat pronuntare pentru data de 31.10.2011, cand a pronuntat urmatoarea sentinta.

TRIBUNALUL

Deliberand asupra actiunii civile de fata, constata urmatoarele;

Prin cererea disjuncta din dosarul nr. 47095/3/2009 si înregistrată pe rolul Tribunalului Bucureşti Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale sub nr. 33399/3/2011 la data de 09.05.2011 reclamantii ce au calitatea de membrii de sindicat in cadrul Universitatii Politehnica din Bucuresti, **reprezentanti** prin Federatia Nationala Sindicala ” Alma Mater” a solicitat în contradictoriu cu pârâții Ministerul Educatiei, Cercetarii Tineretului si Sportului, si Universitatea Politehnica din Bucuresti, **pentru ca, prin hotărârea ce se va pronunța** să se dispuneti obligarea pârâților la calculul și plata diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea, Legii nr. 221/ 2008, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite membrilor de sindicat în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, începând cu 1 octombrie 2008, actualizate în funcție de coeficientul de inflație, până la data efectivă a plății.

In motivarea acțiunii reclamantii au arătat că la 04.02.2008, Guvernul României a aprobat O.G. nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82/01.02.2008. Potrivit art. 1 alin. (1) din aceasta ordonanta ,, in cursul

anului 2008, salariile de baza ale personalului didactic, din invatamant, stabilite potrivit prevederilor ordonantei de urgenta a guvernului nr. 68/2004 privind unele masuri in domeniul invatamantului , aprobata si modificata prin Legea 6/2005, cu modificarile ulterioare, se majoreaza dupa cum urmeaza: a pentru functia de profesor universitar prevazuta in anexa 1.1, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 este urmatoarea: 01.ianuarie -31 septembrie 2008 valoarea coeficientului de multiplicare este de 1,00 :230,247 lei; 01.04.- 30.septembrie 2008 valoarea coeficientului de multiplicare este de 1,00:244,061 lei; 01.octombrie -31 decembrie 2008 valoarea coeficientului de multiplicare este de 1,000 :266,026 lei.

La data de 31.10.2008 a intret in vigoare Legea 221/27.10.2008 pentru aprobarea Ordonantei Guvernului nr. 15/2008 privind cresterile salariale ce se vor acorda in anul 2008 personalului din invataman, in care in Articolul Unic sunt prevazute urmatoarele: la articolul 1 alin (1) litera a se modifica si va avea urmatorul cuprins: a pentru functia de profesor universitar prevazuta la anexa 1.1 valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 este urmatoarea: 1 ianuarie -31 marie 2008 valoarea coeficientului de multiplicare este de 1,000:230,247 lei; 01 aprilie - 30 septembrie 2008 valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 : 244,061 lei respectiv o crestere de 6% ;01 octombrie -31.decembrie 2008 valoarea coeficientului de multiplicare este de 1,000 : 400, 00 lei care reptezinta valoarea de referinta pentru cresterile salariale ulterioare.

Prin O.G. nr. 15/2008 a fost aprobată, cu modificări, de către Parlamentul României prin Legea nr. 221/27.10.2008, publicată în Monitorul Oficial- Partea I, nr. 730/28.10.2008, principala modificare constând în majorarea coeficientului de multiplicare 1.000 pentru personalul didactic și didactic auxiliar, la 400,00 lei, pentru perioada 1 octombrie- 31 decembrie 2008 și care reprezintă valoare de referință pentru creșterile salariale ulterioare. Legea de aprobare a OG nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, a făcut obiectul controlului de constituționalitate, înainte de promulgarea acesteia, la sesizarea Guvernului, iar, prin Decizia nr. 1093/15.10.2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711/20.10.2008, Curtea Constituțională a constatat că această lege este constituțională, reținând în esență următoarele: „Aceste creșteri salariale suplimentare față de cele aprobate prin Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 reprezintă o măsură de politică legislativă în domeniul salarizării personalului din învățământ, legiuitorul fiind competent să stabilească condițiile și criteriile de acordare a acestora, deoarece potrivit art. 61 alin.(1) din Constituție Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului și unica autoritate legiuitoare a țării.".... „, cu referire la obligativitatea stabilirii sursei de finanțare pentru aprobarea cheltuielilor bugetare, prevăzută de art. 138 alin. (5) din Constituție, Curtea constată că acesta constituie un aspect distinct față de cel al lipsei fondurilor pentru susținerea finanțării din punct de vedere bugetar. Astfel, prin Decizia nr. 47/1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 28 septembrie 1993, Curtea Constituțională a reținut că stabilirea sursei de finanțare și insuficiența resurselor financiare din sursa astfel stabilită sunt două aspecte diferite: primul aspect este legat de imperativele art. 138 alin. (5) din

Constituție, iar al doilea nu are caracter constituțional, fiind o problemă exclusiv de oportunitate politică, ce privește, în esență, relațiile dintre Parlament și Guvern.

Cu toate acestea, aplicarea Legii 221/2008 a fost blocată prin promovarea, mai întâi a OUG 136/2008, care a fost declarată neconstituțională și a doua oară blocată prin OUG 151/2008, declarată de asemenea neconstituțională în ședința Curții Constituționale din 2 iunie 2009. Dat fiind faptul că singurul „impediment” în aplicarea Legii 221/2008, a fost eliminat prin Deciziile Curții Constituționale pronunțate în 138 de cauze civile având ca obiect plata drepturilor salariale cuvenite prin Legea 221/2009, prin care s-a invocat și soluționat excepția de neconstituționalitate a OUG 151/2009, apreciem că salariații în interesul cărora este exercitată prezenta acțiune sunt îndreptățiți la plata drepturilor cuvenite prin Legea 221/2009, actualizate cu rata inflației și cu dobânda legală.

De aceea s-a solicitat să se constate că actul normativ care nu permitea aplicarea Legii 221/2008, în speță OUG 151/2008, a fost declarat neconstituțional, iar pe cale de consecință să constatați că în mod nejustificat și nefondat salariații din învățământ nu au beneficiat de drepturile salariale garantate de Legea 221/2008.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 283 alin. (1) lit. c) din Codul Muncii, ale art. 67 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, ale art. 28 din Legea sindicatelor nr. 54/2003, ale art. unic din Legea nr. 221/2008 și ale O.G. nr. 15/2008.

În probatiune au fost depuse la dosar înscrisuri.

La data de 06.05.2011 la dosarul cauzei parata Ministerul Educației Cercetării, Tineretului și Sportului a depus intimpinare, prin care a invocat excepția lipsei nulității absolute a cererii de chemare în judecată, calității procesuale pasive a Ministerului Educației Cercetării, Tineretului și Sportului, excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei, excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Educației Cercetării, Tineretului și Sportului

La data de 12.09.2011, la dosarul cauzei s-a formulat și depus cerere de intervenție în interes propriu de numitul Adrian Mihai Ionescu.

În susținerea întâmpinării s-a solicitat proba cu înscrisuri.

În drept, au fost invocate prevederile art.7, alin.3, art. 167, alin.1, 2 3, 4, 20 din Legea nr.84/1995, art.281 CM., art.XIII, alin.1 din OUG nr.32/2001.

Instanța a incuviintat și administrat proba cu înscrisuri pentru fiecare dintre parti.

Analizând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele:

In ceea ce privește excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerul Educației Cercetării, Tineretului și Sportului instanța constată ca față de cadrul legal în vigoare în perioada de la care se solicită plata drepturilor salariale, cât și de cadrul legal în vigoare la data promovării cererii de chemare în judecată, pârâtul Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, are calitate procesuală pasivă astfel, dispozițiile art. 171 alin.1 din Legea nr. 84/1995 prevedeau că instituțiile de învățământ superior de stat funcționează ca

instituții finanțate din fondurile alocate de la bugetul de stat și din alte surse, potrivit legii.

Potrivit alin.2 veniturile acestor instituții se compun *din sume alocate de la bugetul Ministerului Educației Naționale*, pe bază de contract, pentru finanțarea de bază și finanțarea complementară, realizarea de obiective de investiții, fonduri pentru burse și protecția socială a studenților, precum și din venituri proprii, dobânzi, donații, sponsorizări și taxe percepute în condițiile legii de la persoane fizice și juridice, române sau străine, și din alte surse. Aceste venituri sunt utilizate de instituțiile de învățământ superior, în condițiile autonomiei universitare, în vederea realizării obiectivelor care le revin în cadrul politicii statului din domeniul învățământului și cercetării științifice universitare.

Ulterior, prin dispozițiile art. 216 alin.1 din Legea nr. 1/2011, s-a prevăzut că statul își exercită atribuțiile în domeniul învățământului superior prin intermediul Parlamentului, Guvernului și *Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului*.

Prevederile alin.2 lit. g din același text de lege sunt în sensul că Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului are următoarele atribuții principale: g) elaborează și propune proiectul de buget pentru învățământul superior, ca parte a bugetului educației și bugetului cercetării.

Mai mult decât atât, chiar pârâțul a recunoscut prin întâmpinare că instituțiile de învățământ superior stabilesc bugetul de venituri și cheltuieli, care este aprobat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, după adoptarea bugetului de stat, potrivit art.171 alin.10 din Legea nr. 84/1995, republicată, cu modificările ulterioare, în vigoare la momentul apariției Legii nr. 118/2010.

În consecință, față de faptul că acțiunea vizează plata unor drepturi de natură salarială, legitimarea procesuală pasivă în calitate de pârât, este generată de calitatea sa de ordonator de credite, motiv pentru care se va dispune respingerea excepțiilor lipsei calității procesuale pasive ca neîntemeiate.

In ceea ce privește excepția nulității absolute și lipsa calității procesuale active a reclamantului instanța constată ca organizațiile sindicale apară drepturile membrilor lor, ce decurg din legislația muncii, statutele funcționarilor publici, contractele colective de muncă și contractele individuale de muncă, fără a avea nevoie de un mandat expres din partea celor în cauză.

Dispozițiile legale conferă organizației sindicale inclusiv dreptul de a formula acțiune în justiție în numele membrilor lor, fără a avea nevoie de un mandat expres din partea acestora, singura limitare pe care textul art.28 din Legea nr. 54/2003 a impunerii fiind legată de situația în care persoana în cauză se opune ori renunță la judecarea, într-un atare caz acțiunea neputând fi introdusă ori continuată de organizația sindicală, această prevedere constituind o garanție a realizării scopului sindicatelor și anume apararea drepturilor și intereselor profesionale, economice și sociale ale membrilor lor.

În consecință, instanța va respinge excepțiile invocate ca fiind neîntemeiate.

Pe fondul cererii de chemare in judecata, Tribunalul reține că a fost sesizat cu soluționarea unui litigiu referitor la calcularea și plata diferențelor de drepturi salariale care s-ar cuveni reclamantilor reprezentați prin Federația Națională Sindicală "Alma Mater" în calitate de personal didactic al Universității Politehnice București, începând cu data de 01.10.2008 până la data de 31.12.2009, în raport de dispozițiile Legii nr. 221/2008.

Reclamantii consideră că drepturile salariale li se cuvin a fi calculate în baza unei valori a coeficientului de multiplicare de 400 lei, începând cu data de 01.10.2008, ca urmare a modificării OUG nr. 15/2008, prin Legea nr. 221/2008.

Prin urmare, se impune a se stabili data la care acest act normativ a intrat în vigoare, dacă au avut loc modificări, prin ce acte normative și efectul pe care acestea le-au avut asupra lui.

Potrivit dispozițiilor art. 1 alin.1 lit. c liniuța trei din OG nr. 15/2008 în cursul anului 2008 salariile de bază ale personalului didactic din învățământ, stabilite potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2004 privind unele măsuri în domeniul învățământului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 6/2005, cu modificările ulterioare, se majorează după cum urmează: c) pentru funcțiile didactice prevăzute în anexele nr. 1.2, 2 și 3 valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 va fi: - 1 octombrie - 31 decembrie 2008, *valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 291,678 lei*, respectiv o creștere cu încă 6%. Valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 pentru această perioadă poate deveni *299,933 lei*, în condițiile realizării principalilor indicatori economici pe care este construit bugetul de stat pe anul 2008, respectiv creșterea produsului intern brut, ținta de inflație, precum și nivelul productivității muncii.

Prin Legea nr. 221 din 27 octombrie 2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ Publicată în: Monitorul Oficial Nr. 730 din 28 octombrie 2008, Ordonanța Guvernului nr. 15 din 30 ianuarie 2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, adoptată în temeiul art. 1 pct. V.1 din Legea nr. 373/2007 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, a fost aprobată cu modificări.

Conform articolului unic pct. 3 din Legea nr. 221/2008, la articolul 1 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins: "c) pentru funcțiile didactice prevăzute în anexele nr. 1.2, 2 și 3 valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 este următoarea: - 1 ianuarie - 31 martie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 259,593 lei; - 1 aprilie - 30 septembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 275,168 lei, respectiv o creștere de 6%; - 1 octombrie - 31 decembrie 2008, *valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 400,00 lei, care reprezintă valoarea de referință pentru creșterile salariale ulterioare.*"

Pornind de la această reglementare legală, reclamantii consideră că drepturile lor salariale trebuie calculate în raport de acest text de lege, începând cu data de 01.10.2008, prin utilizarea valorii de referință de 400 lei.

Ulterior, prin acte normative succesive, respectiv OUG nr. 136/2008, OUG nr. 151/2008, OUG nr. 1/2009, OUG nr. 31/2009, OUG nr. 41/2009, s-a dispus asupra domeniului de reglementare ce a format obiectul Legii nr. 221/2008.

În acest sens, prin Ordonanță de Urgență nr. 136 din 28 octombrie 2008 privind stabilirea unor măsuri pentru salarizarea personalului din învățământ în anul 2008, respectiv prin art. 4, s-a dispus că începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă următoarele prevederi din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008: - liniuța a 3-a de la art. 1 alin. (1) lit. a); - *liniuța a 3-a de la art. 1 alin. (1) lit. c)*; - referirile la "valoarea coeficientului de multiplicare 1,000" pentru perioada "octombrie - decembrie 2008" din cadrul anexelor nr. 1.1, 1.2, 2 și 3.

Potrivit dispozițiilor art. 1 lit. b din OUG nr. 136/2008, în perioada *octombrie - decembrie 2008*, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 a salariilor personalului didactic din învățământ se stabilește după cum urmează: b) 299,933 lei pentru funcțiile didactice prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008.

Așadar, valoarea coeficientului de multiplicare de 400 lei a fost înlocuită cu cea de 299,933 lei.

Prin decizia nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136/2008 privind stabilirea unor măsuri pentru salarizarea personalului din învățământ în anul 2008 Publicată în: Monitorul Oficial Nr. 804 din 2 decembrie 2008 pronunțată de Curtea Constituțională a fost admisă excepția de neconstituționalitate ridicată direct de Avocatul Poporului și s-a constatat că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136/2008 privind stabilirea unor măsuri pentru salarizarea personalului din învățământ în anul 2008 sunt neconstituționale.

În motivarea deciziei Curtea a reținut că adoptarea de către Guvern a Ordonanței de urgență nr. 136/2008 nu a fost motivată de necesitatea reglementării într-un domeniu în care legiuitorul primar nu a intervenit, ci, dimpotrivă, de *contracararea unei măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării personalului din învățământ adoptată de Parlament*. Așa fiind, în condițiile în care *legiuitorul primar* a stabilit deja prin Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 28 octombrie 2008, condițiile și criteriile de acordare a acestor creșteri salariale, *Guvernul, prin intervenția sa ulterioară, intră în conflict cu prevederile art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora "Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării"*.

Curtea a constatat că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136/2008 înfrâng și prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție, deoarece afectează drepturi fundamentale, precum dreptul la muncă și la protecția socială a muncii și dreptul la un nivel de trai decent, așa cum sunt consfințite în prevederile constituționale ale art. 41 și art. 47 alin. (1). Prin conținutul lor, acestea sunt drepturi complexe care includ și dreptul la salariu și dreptul la condiții rezonabile de viață, care să asigure un trai civilizată și decent cetățenilor.

Curtea a constatat că neconstituționalitatea reținută în condițiile arătate mai sus lovește actul normativ în ansamblul său, astfel că *abrogarea dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2008 prin cele ale art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, ulterior sesizării instanței constituționale, nu mai are nicio relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.*

Prin *Legea nr. 57 din 1 aprilie 2009 pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136/2008* privind stabilirea unor măsuri pentru salarizarea personalului din învățământ în anul 2008 Publicată în: Monitorul Oficial Nr. 224 din 7 aprilie 2009 Parlamentul României a fost respinsă *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136 din 28 octombrie 2008* privind stabilirea unor măsuri pentru salarizarea personalului din învățământ în anul 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 739 din 31 octombrie 2008, cu modificările ulterioare.

Al doilea act normativ, care a fost emis pentru a împiedica aplicarea dispozițiilor OUG nr. 15/2008 în forma modificată prin Legea nr. 221/2008, a fost OUG nr. 151 din 10 noiembrie 2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ Publicată în: Monitorul Oficial Nr. 759 din 11 noiembrie 2008, prin care s-a dispus modificarea și completarea *Ordonanța* Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008.

Astfel, conform art. 1 pct. 2 din OUG nr. 151/2008, articolul 1 alin.1 lit. c liniuța 3 se modifică și va avea următorul cuprins: "Art. 1 - (1) În cursul anului 2008 salariile de bază ale personalului didactic din învățământ, stabilite potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2004 privind unele măsuri în domeniul învățământului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 6/2005, cu modificările ulterioare, se majorează după cum urmează: c) pentru funcțiile didactice prevăzute în anexele nr. 1.2, 2 și 3, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 este următoarea: - 1 octombrie - 31 decembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 299,933 lei.

De asemenea, prin art. 1 pct. 3 s-a dispus că după articolul 1 se introduce un nou articol, articolul 1¹, cu următorul cuprins: în cursul anului 2009 salariile de bază ale personalului didactic din învățământ, stabilite potrivit anexelor nr.

1.1, 1.2, 2 și 3, se majorează după cum urmează: a) pentru perioada 1 ianuarie - 28 februarie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a; b) pentru perioada 1 martie - 31 august 2009 se va acorda o treime din creșterea salariilor de bază obținute prin aplicarea coeficienților de multiplicare și a valorilor coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b; c) pentru perioada 1 septembrie - 31 decembrie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b. (2) Indemnizațiile pentru persoanele care ocupă funcții de conducere specifice, precum și indemnizațiile pentru îndeplinirea unor activități specifice învățământului pentru anul 2009 sunt cele prevăzute în anexele nr. 4 și 5."

Prin Decizia nr. 842 din 2 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ Publicată în: Monitorul Oficial Nr. 464 din 6 iulie 2009 a fost admisă excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că dispozițiile art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ sunt neconstituționale.

În motivarea deciziei, Curtea observă că prevederile art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 reduc în mod substanțial majorările salariale la care ar fi avut dreptul personalul din învățământ în temeiul Legii nr. 221/2008 de aprobare a Ordonanței Guvernului nr. 15/2008. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 2 decembrie 2008, a declarat neconstituțională o reglementare similară adoptată de Guvern tot printr-o ordonanță de urgență. Astfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2008 privind stabilirea unor măsuri pentru salarizarea personalului din învățământ în anul 2008 modifica unele prevederi ale Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, astfel cum fusese aprobată prin Legea nr. 221/2008, reducând majorările salariale stabilite de Parlament. Curtea, prin decizia menționată, a statuat că adoptarea ordonanțelor de urgență numai în scopul contracarării unei măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării personalului din învățământ adoptate de Parlament încalcă art. 1 alin. (4), art. 61 alin. (1) și art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală. Totodată, o asemenea măsură este contrară dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Constituție, coroborate cu cele ale art. 41 și art. 47 alin. (1) din Legea fundamentală. În consecință, Curtea a constatat și încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), potrivit cărora, "În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie".

Raportând cele reținute prin considerentele care au stat la baza Deciziei nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008 la prezenta cauză, Curtea observă că acestea sunt aplicabile mutatis mutandis și cu privire la situația creată prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 151/2008. Ca urmare, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 încalcă prevederile art. 1 alin. (4) și (5), art. 41, art. 47 alin. (1), art. 61 alin. (1) și art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție.

De asemenea, Curtea reține că, în pofida faptului că unele dispoziții cuprinse în art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 și-au încetat efectele, fiind norme cu aplicare limitată în timp, neconstituționalitatea constatată lovește actul normativ în ansamblul său, astfel că efectele prezentei decizii se întind și cu privire la dispozițiile legale care nu mai sunt în vigoare. O asemenea concluzie se impune, având în vedere chiar considerentele de principiu ale Deciziei nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008, prin care Curtea a stabilit că neconstituționalitatea reținută lovește întreaga ordonanță de urgență, chiar dacă unele prevederi ale sale au fost abrogate anterior pronunțării respectivei decizii.

Mai mult, Curtea a constatat că ar fi discriminatoriu ca numai unele prevederi dintr-o ordonanță de urgență să se aplice și să își producă efectele pentru perioada de până la 30 aprilie 2009 și celelalte, care vizează perioada de după 1 mai 2009, să fie neconstituționale și să își înceteze aplicabilitatea, prin efectul unei decizii de admitere, în condițiile în care art. I pct. 2 și 3 este lovit de același viciu de neconstituționalitate extrinsec, întrucât creșterile salariale preconizate prin Legea nr. 221/2008 nu au fost acordate nici pentru anul 2008 și nici pentru anul 2009, contrar voinței Parlamentului.

Prin art. 2 din Ordonanță de Urgență nr. 1 din 29 ianuarie 2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar Publicată în: Monitorul Oficial Nr. 60 din 30 ianuarie 2009, s-a prevăzut că la articolul 1¹ alineatul (1), literele a) și b) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 30 ianuarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins: "a) pentru perioada 1 ianuarie - 31 martie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a; b) pentru perioada 1 aprilie - 31 august 2009 se va acorda o treime din creșterea salariilor de bază obținute prin aplicarea coeficienților de multiplicare și a valorilor coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b;".

Potrivit art. 3 valorile coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzute în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a, 3a, 1.1b, 1.2b, 2b și 3b la Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, se aplică corespunzător perioadelor stabilite la art. 2 din prezenta ordonanță de urgență.

Ulterior, prin Legea nr. 145 din 5 mai 2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar Publicată în: Monitorul Oficial Nr. 303 din 8 mai 2009 a fost aprobată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1 din 29 ianuarie 2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 30 ianuarie 2009, cu următoarea modificare: - la articolul 1, litera e) se abrogă.

Prin Decizia nr. 989 din 30 iunie 2009 pronunțată de Curtea Constituțională referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar a fost admisă excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că dispozițiile art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar sunt neconstituționale.

În motivarea deciziei se precizează că art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 continuă abordarea cuprinsă în dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 151/2008, prevederi prin care au fost reduse majorările salariale la care ar fi avut dreptul personalul din învățământ în temeiul Legii nr. 221/2008 de aprobare a Ordonanței Guvernului nr. 15/2008. Considerentele cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 151/2008 sunt aplicabile mutatis mutandis și cu privire la situația creată prin adoptarea art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009. Astfel, Curtea constată că textele menționate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 încalcă prevederile art. 1 alin. (4) și (5), art. 41, art. 47 alin. (1), art. 61 alin. (1) și art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție.

În consecință, rezumând, toată această succesiune de acte normative a avut menirea de a modifica voința puterii legislative, exprimată prin Legea nr. 221/2008, prin elaborarea și adoptarea unor măsuri neconstituționale, declarate ca atare prin deciziile pronunțată de Curtea Constituțională, anterior menționate în considerente.

Dintre acestea doar OUG nr. 1/2009 a fost aprobată prin Legea nr. 145 din 5 mai 2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar Publicată în: Monitorul Oficial Nr. 303 din 8 mai 2009 a fost aprobată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1 din 29 ianuarie 2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 30 ianuarie 2009, cu următoarea modificare: - la articolul 1, litera e) se abrogă, *însă ulterior*, și în

privința OUG nr. 1/2009 s-a admis excepția de neconstituționalitate, așa cum anterior s-a menționat în prezentele considerente.

Potrivit dispozițiilor art. 31 alin.3 din Legea nr. 47/1992 republicată, (3) dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare constatate ca fiind neconstituționale *își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.*

Din aceste dispoziții legale rezultă că deciziile Curții Constituționale produc efecte doar pentru viitor.

Ca atare, în perioada în care ele au fost în vigoare, au fost producătoare de efecte juridice, însă în limitele în care nu contravin convențiilor internaționale la care România este parte.

În acest sens, prin dispozițiile art. 20 alin.1 din Constituția României se prevede că dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Conform alin.2 din acest text dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.

Tribunalul consideră că în raport de această dispoziție legală, se impune a se admite acțiunea formulată prin prisma dispozițiilor art. 1 din Protocolul nr. 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, conform căroră orice persoană fizică sau juridică are dreptul la *respectarea bunurilor sale*. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa, decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

În speță, reclamantii, salariați în învățământ, au un bun în sensul protejat de Convenție, astfel cum a fost definit în practica Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru că, în opinia Tribunalului, reclamanții pot pretinde cel puțin o *speranță legitimă* cu privire la obținerea drepturilor referitoare la creșterile salariale, câtă vreme ele au fost aprobate prin lege, de organul legislativ suprem, iar neaplicarea în fapt a acestor măsuri este rezultatul intervenției executivului, ce a uzat, în mod neconstituțional, de procedura ordonanței de urgență, după cum s-a constatat prin deciziile Curții Constituționale, încercând să contracareze o măsură de politică legislativă.

Deciziile pronunțate de Curtea Constituțională sunt de natură să consolideze *speranța legitimă* a reclamanților, aceea că drepturile lor salariale începând cu data de 01.10.2008 trebuie calculate prin utilizarea valorii de referință sectorială de 400 lei, în condițiile în care această speranță legitimă protejată de convenție ca un bun, are o bază legală generată de autoritatea legiuitoare supremă.

Altfel, nu ar mai exista garanția că voința legiuitorului materializată într-un act normativ, până la o modificare a acesteia în mod legal, generează stabilitate juridică.

Tribunalul consideră că în condițiile în care Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile din OUG nr. 136/2008, OUG nr. 151/2008 și OUG nr. 1/2009 sunt neconstituționale, reglementările prin care se tinde la privarea de bun, reprezintă o ingerință în dreptul la un salariu mărit al reclamantilor, care nu respectă cerințele impuse de convenție, deoarece ele încalcă legea și contracarează unele măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării personalului din învățământ adoptate de Parlament.

Mai mult decât atât Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată în mod expres prin art. 48 pct. 16 al cap. VI - Dispoziții finale din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. Dacă nu ar fi fost apreciată ca producătoare de efecte juridice, nu ar mai fi trebuit abrogată expres astfel.

Chiar dacă dispozițiile OUG nr. 31/2009, nu au fost declarate neconstituționale, și au fost aprobate prin Legea nr. 259 din 7 iulie 2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar Publicată în: Monitorul Oficial Nr. 484 din 13 iulie 2009 și de asemenea, OUG nr. 41/2009 a fost aprobată prin Legea nr. 300 din 6 octombrie 2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai - decembrie 2009 Publicată în: Monitorul Oficial Nr. 676 din 8 octombrie 2009, și la rândul ei nu a fost declarată neconstituțională, Tribunalul menționează că soluția pronunțată de instanță se impune pentru următoarele motive:

Prin Decizia Nr. 106 din 4 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și a celor ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai - decembrie 2009 Publicată în: Monitorul Oficial Nr. 146 din 5 martie 2010 a fost respinsă, *ca devenită inadmisibilă*, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și a celor ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai - decembrie 2009.

Din considerentele deciziei pronunțate de Curtea Constituțională rezultă că pentru a se pronunța astfel Curtea a avut în vedere faptul că ulterior sesizării instanței de contencios constituțional, Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind

creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată în mod expres prin art. 48 pct. 16 al cap. VI - Dispoziții finale din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009.

În aceste condiții, *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, ca acte normative modificatoare ale Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, sunt și ele abrogate.*

Față de această situație, având în vedere că abrogarea prevederilor legale ce constituie obiect al excepției de neconstituționalitate a intervenit ulterior sesizării Curții Constituționale, devin aplicabile dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 potrivit căroră instanța de contencios constituțional se pronunță asupra "unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare".

Prin urmare, instanța de contencios constituțional nu a mai analizat cele două acte normative în funcție de criticile de constituționalitate ce au fost invocate ci s-a limitat la analizarea condițiilor de admisibilitate ale excepțiilor invocate.

În consecință, Tribunalul nu poate decât să constate că și în privința acestor două acte normative subzistă aceleași temeuri afirmate de Curte în motivarea celorlalte excepții de neconstituționalitate la care s-a făcut referire în prezentele considerente, ceea ce înseamnă că până la data de 31.12.2009, data abrogării exprese a OG nr. 15/2008 subzistă și speranța legitimă a reclamantilor de a li se achita drepturile salariale în forma inițial adoptată.

De altfel, în considerentele deciziei nr. 989/2009 Curtea Constituțională a menționat: „Prevederile art.I pct.2 și 3 ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr.151/2008 reduc, în mod substanțial, majorările salariale la care ar fi avut dreptul personalul din învățământ în temeiul Legii nr.221/2008 de aprobare a Ordonanței Guvernului nr.15/2008. Curtea Constituțională, prin Decizia nr.1.221 din 12 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.804 din 2 decembrie 2008, a declarat neconstituțională o reglementare similară adoptată de Guvern tot printr-o ordonanță de urgență. Astfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.136/2008 privind stabilirea unor măsuri pentru salarizarea personalului din învățământ în anul 2008 modifica unele prevederi ale Ordonanței Guvernului nr.15/2008, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr.221/2008, reducând majorările salariale stabilite de Parlament. Curtea, prin decizia menționată, a statuat că adoptarea ordonanțelor de urgență numai în scopul contracarării unei măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării personalului din învățământ adoptată de Parlament încalcă art.1 alin.(4), art.61 alin.(1) și art.115 alin.(4) din Legea fundamentală. Totodată, o asemenea măsură este contrară dispozițiilor art.115 alin.(6) coroborate cu cele ale art.41 și art.47 alin.(1) din Constituție. În consecință, Curtea a constatat și încălcarea prevederilor constituționale ale art.1 alin.(5), potrivit căroră, *În*

România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie" și că "deși unele dispoziții cuprinse în art.I pct.2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.151/2008 și-au încetat efectele, fiind norme cu aplicare limitată în timp, neconstituționalitatea constatată lovește dispozițiile legale în ansamblul său, astfel că efectele prezentei decizii se întind și cu privire la textele legale care nu mai sunt în vigoare. O asemenea concluzie se impune având în vedere chiar considerentele de principiu ale Deciziei nr.1.221 din 12 noiembrie 2008, prin care Curtea a stabilit că neconstituționalitatea reținută lovește întreaga ordonanță de urgență, chiar dacă unele prevederi ale sale au fost abrogate anterior pronunțării respectivei decizii."

Mai mult, Curtea a constatat că „*ar fi discriminatoriu* ca numai unele prevederi dintr-o ordonanță de urgență să se aplice și să își producă efectele pentru perioada de până la 30 aprilie 2009 și celelalte care vizează perioada de după 1 mai 2009 să fie neconstituționale și să își înceteze aplicabilitatea, prin efectul unei decizii de admitere, în condițiile în care art.I pct.2 și 3 este lovit de același viciu de neconstituționalitate extrinsec, întrucât creșterile salariale preconizate prin Legea nr.221/2008 nu au fost acordate nici pentru anul 2008 și nici pentru anul 2009, contrar voinței Parlamentului."

Mai este de menționat în cadrul analizei acțiunii precizate a reclamantilor, sub aspectul *sperantei legitime* a reclamantilor, invocată de acestia în precizările din 19.05.2010, pe lângă faptul că o lege adoptată de autoritatea legislativă supremă, Parlamentul, a stabilit creșterea în mod legal a salariilor reclamantilor, și faptul că abrogarea(modificarea) pornită sistematic de Guvern(dar constatându-se neconstituționalitatea ordonanțelor de urgență demarate în acest sens de Guvern, de către Curtea Constituțională), a început în condiții de ambiguitate normativă națională cu privire la data la care la care OUG 136/2008 (primul act de abrogare) a intrat în vigoare, contrar art. 1 din Protocolul Adițional nr. 1 la CEDO referitor la cerințele de accesibilitate și previzibilitate a "legii". Sub incidenta art. 1 din Protocolul Adițional nr. 1 la CEDO, invocat de reclamanti în acțiunea precizată se reține că Legea nr. 221/2008 a și început a-și produce efecte înainte de prima abrogare a sa prin OUG 136/2008, pentru că aceasta OUG a intervenit după intrarea în vigoare a Legii nr. 221/2008. Legea nr. 221/2008 a fost publicată în M. Of. la data de 28/10/2008. **Potrivit art. 78 din Constituție**". Legea se publica în Monitorul Oficial al României și intra în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o data ulterioară prevăzută în textul ei"(în speță că Legea nr. 221/2008- la 1.11.2009). **Potrivit art. 115 din Constituție** " 4) Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a caror reglementare nu poate fi amânata, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora; (5) Ordonanța de urgență intra în vigoare numai după depunerea sa spre dezbateră în procedura de urgență la Camera competentă să fie sesizată și după publicarea ei în Monitorul Oficial al României." Văzându-se art. 115 alin. 5 coroborat cu art. 78 din Constituție, se reține că OUG nr. 136/2008, publicată în Monitorul Oficial la 31.10.2009, a intrat în vigoare la 4.11. 2009, OG nr. 24/2000 privind tehnica legislativă neputând modifica dispozițiile Constituției pentru că art. 115 din

Constituție subînțelege textul art. 78 din Constituție, nu îl exclude, spunând doar că ordonanța de urgență intră în vigoare *după* publicarea în Monitorul Oficial, adică potrivit art. 78 privind “legea” lato sensu, ca act normativ, la 3 zile *după* această publicare.

Prin Decizia nr. 989 din 30 iunie 2009 pronunțată de Curtea Constituțională s-a constatat că dispozițiile art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 și ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 sunt neconstituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 31 alin.3 din Legea nr. 47/1992 republicată, (3) dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare constatate ca fiind neconstituționale *își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.*

Se retine astfel ca, în perioada în care ele au fost în vigoare, au fost producătoare de efecte juridice, însă în limitele în care nu contravin convențiilor internaționale la care România este parte, în baza prevederilor art. 20 alin.1 și 2 din Constituția României conform cărora dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte iar dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.

Conform dispozițiilor art. 1 din Protocolul nr. 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, cărora orice persoană fizică sau juridică are dreptul la *respectarea bunurilor sale*. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa, decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

În practica CEDO, s-a statuat ca notiunea de *bunuri* în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, cuprinde atât *bunuri actuale* cât și valori patrimoniale, creante, în situația în care titularul demonstrează ca acestea au o bază suficientă în dreptul intern și în virtutea cărora reclamantul poate pretinde cel puțin o speranță legitimă în exercitarea efectivă a dreptului său.

În speță, reclamantii, salariați în învățământ, fiind beneficiarii dispozițiilor OG nr.15/2008, așa cum a fost aprobată prin legea nr.221/2008, au un bun în sensul protejat de Convenție, astfel cum a fost definit în practica Curții Europene a Drepturilor Omului, având în vedere că aceștia pot pretinde cel puțin o *speranță legitimă* cu privire la obținerea drepturilor referitoare la creșterile salariale, câtă vreme ele au fost aprobate prin lege, de organul legislativ suprem, iar neaplicarea în fapt a acestor măsuri este rezultatul intervenției executivului,

care, prin ordonante succesive a contracarat masurile legislative dispuse de Parlament.

Speranța legitimă a reclamantilor in sensul ca drepturile lor salariale începând cu data de 01.10.2008 trebuie calculate prin utilizarea valorii de referință sectorială de 400 lei a reclamantilor este intarita si de deciziile pronunțate de Curtea Constituțională, în condițiile în care această speranță legitimă protejată de convenție ca un bun, are o bază legală generată de autoritatea legiuitoare supremă.

Privarea de bun, potrivit art.1 din Protocol, este posibila daca aceasta este prevazuta de lege si daca este impusa de o cauza de utilitate publica iar pentru ca o ingerinta sa fie *legala*, trebuie sa fie prevazuta de lege si sa pastreze un just echilibru între cerintele interesului general al comunitatii si imperativele apararii dreptului la respectarea bunurilor reclamantilor (cauza Viasu contra Romaniei).

In speta, se constata ca, Curtea Constitutionala a considerat ca normele emise de Guvern si care constituie o ingerinta in dreptul la majorarile salariale cuvenite reclamantilor incalca legea si se tinde la contracararea masurilor de politica legislativa in domeniul salarizarii adoptate de Parlament.

Instanta constata că în condițiile în care Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile din OUG nr. 136/2008, OUG nr. 151/2008 și OUG nr. 1/2009 sunt neconstituționale, reglementările prin care se tinde la privarea de bun, reprezintă o ingerință în dreptul la un salariu mărit al reclamantilor, care nu respectă cerințele impuse de convenție, deoarece ele încalcă legea și contracarează unele măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării personalului din învățământ adoptate de Parlament.

Chiar dacă dispozițiile OUG nr. 31/2009 si OUG nr. 41/2009 nu au fost declarate neconstituționale, se retine că soluția pronunțată de instanță se impune avand in vedere ca prin Decizia Nr. 106 din 4 februarie 2010 a Curtii Constitutionale a fost respinsă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și a celor ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, ca devenita inadmisibila.

În aceste condiții, *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, ca acte normative modificatoare ale Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, sunt și ele abrogate.*

Față de această situație, având în vedere că abrogarea prevederilor legale ce constituie obiect al excepției de neconstituționalitate a intervenit ulterior sesizării Curtii Constituționale, devin aplicabile dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 potrivit căroră instanța de contencios constituțional se pronunță asupra "unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare".

Prin urmare, instanța de contencios constituțional nu a mai analizat cele două acte normative în funcție de criticile de constituționalitate ce au fost invocate ci s-a limitat la analizarea condițiilor de admisibilitate ale excepțiilor invocate.

În consecință, Tribunalul consideră că și în privința acestor două acte normative subzistă aceleași temeuri afirmate de Curte în motivarea celorlalte excepții de neconstituționalitate la care s-a făcut referire în prezentele considerente, ceea ce înseamnă că până la data de 31.12.2009, data abrogării exprese a OG nr. 15/2008 subzistă și speranța legitimă a reclamantilor de a li se achita drepturile salariale în forma inițial adoptată.

Pe de alta parte, instanța constata ca in acest sens este si Decizia in interesul legii nr. 3/04.04.2011 pronunțata de *Înalta Curte de Casație si Justiție* care a stabilit ca dispozițiile OG nr.15/2008, astfel cum a fost aprobată și modificată prin legea nr.221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale cuvenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, cu începere de la 1 octombrie 2008 și până la data de 31.12.2009.

De asemenea, având în vedere considerentele de mai sus și faptul că intervenientul, Ionescu Adrian Mihai a făcut dovada calității de salariat al Universității Politehnica București, instanța va admite și cererea de intervenție în interes propriu formulată de acesta.

Pentru aceste considerente, se va dispune obligarea părților la calculul și plata diferențelor dintre drepturile salariale încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile Legii nr.221/2008 pentru perioada 1.10.2008-31.12.2009, actualizate cu indicele de inflație la data plății efective având în vedere devalorizarea monedei naționale din cauza procesului de inflație, conform art. 1073 C.civ. potrivit căruia creditorul are dreptul la îndeplinirea exactă a obligației, adică integrală și la timp, astfel încât diferențele bănești datorate să fie plătite la aceeași valoare, prin înlăturarea efectelor devalorizării monedei naționale din cauza procesului de inflație.

În ceea ce privește cererea de chemare în garanție a MECTS se va dispune admiterea acesteia, ca urmare a admiterii acțiunii principale, deoarece sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 60 Cod de procedură civilă, conform cărora partea poate să cheme în garanție o altă persoană împotriva căreia ar putea să se îndrepte, *în cazul când ar cădea în pretenții cu o cerere în garanție sau în despăgubire*, câtă vreme acțiunea principală va fi admisă și pârâta va cădea în pretenții.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTARASTE

Respinge ca neintemeiate excepțiile formulate de paratul Ministerul Educației Cercetării Tineretului și Sportului.

Admite acțiunea civilă, precizată, formulată de reclamantii ce au calitatea de membrii de sindicat și sunt reprezentanți de *Federatia Nationala Sindicala "Alma Mater"* cu sediul în București, sector 5, Bd. Schitu Măgureanu, nr. 1, et. 5 și cererea de intervenție în interes propriu formulată de către Ionescu Adrian

Mihai sector 6, București, Al. Parva, nr. 7, bl. D17, sc. E, et. 1, ap. 43 in contradictoriu cu paratii Ministerul Educatiei Cercetarii Tineretului si Sportului București, sector 1, General Berthelot, nr. 28-30 si Universitatea Politehnica din Bucuresti sector 1, București, Splaiul Independentei, nr. 313

Obliga paratii la plata catre reclamantii salariatii ai Universitatii Politehnica din Bucuresti, membrii ai Federatiei Nationale Sindicale Alma Mater proportional cu perioada lucrata de fiecare a drepturilor salariale neacordate rezultata din neaplicarea legii 221/2008, respectiv diferenta dintre drepturile salariale efectiv incasate si cele cuvenite in conformitate cu Legea 221 /2008 incepand cu data de 01.10.2008 si pana la data de 31.12.2009 sumele urmand a fi actualizate cu indicele de inflatie pana la data platii efective.

Admite cererea de chemare in garantie a Ministerului Educatiei Cercetarii Tineretului si Sportului formulata de catre intervenientul Adrian Mihai Ionescu.

Obliga chematul in garantie Ministerul Educatiei,Cercetarii,Tineretului si Sportului sa asigure fonsurile necesare in vederea platii drepturilor salariale la care a fost obligate parata Universitatea Politehnica din Bucuresti.

Cu recurs in 10 zile de la comunicare.

Pronuntata in sedinta publica azi 31.10.2011.

Președinte
Dragu Mihaela

Asistent judiciar
Taloi Elena

Asistent judiciar
Stan Angelica

Grefier
Lascu Mihaela